

Posudek vedoucího diplomové práce - akademický rok 2015/2016

Autor: Bc. Lukáš Bukovský **Forma studia:** denní **Obor:** učitelství pro střední stupeň – dějepis/matematika (navazující Mgr. studium)

Název práce: Školská politika Okresního národního výboru ve Svitavách v letech 1964–1971

Vedoucí DP: Doc. PhDr. Ondřej Felečan, CSc.

Oponent DP: PhDr. Jan Mervart, Ph. D..

Diplomant Lukáš Bukovský zůstal v magisterské závěrečné práci věrný regionu Svitavska. Zatímco v obhájené bakalářské práci řešil činnost OV KSC Svitavy v druhé polovině šedesátých let, tentokrát si vybral jako téma školskou politiku Okresního národního výboru ve Svitavách v letech 1964–1971. Soustředil se jednak na objasnění základních parametrů státní školské politiky na okrese, jednak se snažil vykreslit fungování jednotlivých typů škol na okrese. Práce se zabývá pouze školami v pěti městech okresu; problematika vesnického školství nebyla do ní vědomě začleněna s ohledem na příliš značné nároky, které by si jeho výzkum vyžadoval, což lze zcela akceptovat. Práce vychází ze studia zápisů ze schůzí rady a pléna ONV ve Svitavách v daném období, opírá se také o využití nevelké literatury z regionálních dějin, částečně o dobový regionální tisk a jednu diplomovou práci obhájenou v semináři vedoucího práce (DP Jana Švejckara).

Bukovského diplomová práce se skládá z úvodu, tří dále vnitřně členěných kapitol, a závěru. Členění kapitol je provedeno podle tematického principu. Práce je doplněna seznamem pramenů a literatury, seznamem zkratk, seznamem příloh a třemi přílohami.

Úvod stručně specifikuje téma práce, jeho vnitřní rozvržení do jednotlivých částí, seznamuje čtenáře s jednotlivými městy svitavského okresu a přidává rozbor pramenů a literatury. První kapitola je věnována celkovému působení ONV ve Svitavách v šedesátých letech, seznamuje s jeho strukturou a působností a personálními proměnami jeho orgánů. Další kapitola přibližuje působení školské a kulturní komise a příslušného odboru. Klíčovou je třetí kapitola postihující postupně jednotlivé typy škol – od mateřských až po středoškolská zařízení všeho druhu. Zatímco u mateřských a základních škol autor postupuje ve výkladu po jednotlivých městech (od okresního města Svitavy až po nejmenší město Jevíčko, dále Litomyšl, Polička, Moravská Třebová) a dovozuje stav fungování jednotlivých škol v daném období, u středních škol zvolil typové členění – nejprve SVVŠ (dnešní gymnázia), poté střední odborné školy a nakonec střední odborná učiliště. Způsob výkladu vývoje jednotlivých škol zůstal ale i v tomto případě stejný. Zajímavý je poznatek, že ONV v oblasti středního školství preferoval jednak výlučně svitavskou SVVŠ, jednak odborné střední školy, přičemž větší pozornost věnoval okres středním školám mimo město Svitavy. Bylo to zřejmě dáno jejich specifickým charakterem – Střední pedagogická škola v Litomyšli s oblastní východočeskou působností, střední zahradnická škola a Vojenské gymnázium Jana Žižky z Trocnova v Moravské Třebové. Ale zvýšenou péči věnoval ONV i Střední ekonomické škole v Poličce, rozhodně větší než těžké škole ve Svitavách. Autor se snaží dovozovat důvody, proč tomu tak bylo.

Závěr vychází z bližšího poznání sledované tematiky a vcelku vystihuje její obsah práce i její přínos. Ocenit je třeba poznatek, že zájem o stav škol (a snaha investovat do něho i do

školní výbavy) a výuky byl nejprve v prvních dvou letech po volbách vyšší, pak poněkud poklesl, aby se znovu zvýraznil na sklonku prodlouženého volebního období. Bylo by třeba dodat, že to dost souviselo se změněnou politickou situací. Rychle stabilizovaný normalizační režim se snažil i zvýšenou ekonomickou podporou školství vylepšit životní podmínky, a tím obyvatelstvo uspokojit a politicky neutralizovat. Ostatně bylo z čeho, ekonomická reforma přes škody způsobené invazí a posléze její umrtvení přece jen vytvořila určité větší zdroje. Oceňuji i zmínění možných směrů dalšího rozpracování tématu.

U diplomové práce oceňuji celkovou podobu zpracování tématu. Bylo by jistě možné z nashromážděné heuristiky dospět k dalším hlubším závěrům o podobě a celkové linii školské politiky na vybraném okrese, ale autor její základní směry zachytil. Kromě toho – a to je v posledních letech stále vzácnější – se v práci nevyskytla větší věcná pochybení. Jedinou výjimkou je tvrzení o volbě vedoucích školského odboru ONV a ředitelů škol – v obou případech jde vždy jen o jmenování do funkce, nikoliv volbu (s. 37–38, 46–47). Poněkud větší problémy má autor se stylistikou, objevuje se vyšínutí z vazby (s. 19, 36, 41 a 43), chybějící pádové koncovky (s. 8, 63), dva – tři překlepy (Moravská Třebová – s. 72). Na stranách (35–37 je pak čtyřikrát nesprávně použitá shoda podnětu s přísudkem, dále i na s. 16 a 46.

Ve shrnutí – magisterská práce Lukáše Bukovského přináší řadu relevantních historických faktů o sledovaném tématu, takže dává nosný, poměrně široký a vcelku hodnotící pohled na činnost ONV ve Svitavách a jeho školskou politiku. S potěšením mohu konstatovat, že diplomant zvládl nároky kladené na závěrečnou práci v magisterském navazujícím studijním oboru *Učitelství pro střední školy dějepis – matematika*, a proto doporučuji předloženou práci k obhajobě. Práci hodnotím stupněm....

V Praze 10. května 2016

doc. PhDr. Ondřej Felcman, CSc.